

EVROPA - LÁĚGENSTĀ•N

ĀšterĀ½, 15 bĀ™ezen 2016

Nebo Lügen Reich? Nebo Empire of Lies? ToĀ¥ otázka, milý Watson. Co se to vlastně dĀ› je s tou našron;í Evropskou unií? Mohou za to ti „Untermenschen aus Ost und Süd“ a jejich vĀ›dci, kteĀ™í niĀ•í z pohledu zakládajících států Unie tu „starou dobrou Unií“? Co se to stalo, Ā¾e si všichni, od Merkelové pĀ™es Schulze a Junckera aĀ¾ po „euroHalíka“ u nás, stĀ›Ā¾ují?

Oni se asi berou strašnĀ› váĀ¾nĀ›, ale z našron;eho pohledu vypadají tak, jako mladý esenbák (hraný geniálně Vladimírem Pucholtem) ve filmu „Svatba jako Ā™emen“, kdyĀ¾ si stĀ›Ā¾oval staršímu soudruhovi: „NáĀ•elníku, proĀ• nás lidi nemaj rádi?“, aby se pak sám politoval: „... je to tĀ›Ā¾ký a nevĀ›Ā•ný úkol. A uznání...? JeštĀ› tĀ› lidi nenávidĀ›jí.“ StĀ™í má plno nevýhod, ale pokud Ā•lovĀ›ku slouĀ¾í mozek, tak má výhodu, Ā¾e si pamatuje. A tak si vzpomínám na své rozhovory se „staršími a zaslouĀ¾ilými soudruhy“ v šedesátých letech, kdy se udivenĀ› ptali, proĀ• jim lidé nejsou vdĀ›Ā•ní a proĀ• je nenávidí. V rámci „rozhovorĀ™ s mládeĀ¾í“ vykĀ™ikovali smĀ›rem k nám jako ten pĀ™itroublý esenbák ve filmu: „ProĀ• nepĀ™ijdete a nesete? VĀ¾dyĀ¥ jsme taky jenom lidi, ne?“ No, po pravdĀ› Ā™eĀ•eno, oni se dokonce nĀ›kteĀ™í obĀ•as pokouš pochopit, o co jde. CoĀ¾ dneska od Bruselu naprosto postrádám. Dneska se spíš „neposlušným“ vyhraĀ¾uje, Ā¾e?! Na otázku, proĀ• jim lidé nevĀ›Ā™í, jsme jim my, progresivisté, Ā™íka „ProtoĀ¾e jim lĀ¾ete. A dĀ›láte z nich blbce. A nikdo vám nevĀ›Ā™í! PĀ™esvĀ›dĀ•ením národa je to, Ā¾e komunismus podvod. Víte, co se Ā™íká mezi lidmi? Ā½e je to leĀ¾ uĀ¾ od poĀ•átku. Velká Ā™íjnová revoluce byla v Listopadu, Lenin se jmenoval Uljanov a to, Ā¾e se na trase mezi Moskvou a Leningradem nenašel v zemi Ā¾ádný mĀ›dĀ›ný drát, není dĀ›kaz, Ā¾e v Rusku vynalezli jako první na svĀ›tĀ› bezdrátovou telegrafii.“ „Ale to pĀ™eci není dĀ›leĀ¾itý, š skoro plakali starší soudruzi, zvláštĀ› ti, co to takzvanĀ› „mysleli dobĀ™e“. ĀĀ¾ mi jich nĀ›kdy by skoro líto. „My jsme za války bojovali, pak jsme lidem dovedli elektĀ™inu do kaĀ¾dé vesnice, mají tam asfaltované silnice a ne prašné a tak vĀ›bec!“ „Asfaltové silnice jsou dneska všude,“ oponovali jsme jim. „Ale my jsme lidem postavili paneláky! S ústĀ™edním topením, koupelna a splachovací záchodama,“ volal na mne jistý známý soudruh, „a moc mĀ› nesar!“ ZajeĀ•el. „Ti blbci ještĀ› nedávno chodili do kadibudky na dvĀ›r a dneska jim panelák nevoní!“ ZuĀ™il. „To nevoní!“ odvĀ›tili jsme, „je tam bahno aĀ¾ po uši, nikde Ā¾ádný obchod, jen bordel a prach.“ „To se brzo spraví,“ volali soudruzi. „Vbrzku bude všecko,“ hlásal Antonín zvaný „Krásný“ z tribuny. A tak všichni jakoby hledali „obchodní dĀ›m Brzko“, kde mĀ›lo všechno být. Soudruzi triumfovali: „A my sem dovezeme Kubánce a Vietnamce, ti první to umí s pĀ™írodou a ti druzí jsou pracovití. Podívejte se, jak je Kuba zelená, a bude to vyĀ™ešené.“ „S Kubáncema dopadnete jak s MiĀ•urinovou pĀ›tiklasovou pšenicí,“ oponovali jsme, „to všechno je nesmysl.“ Soudruzi totiĀ¾ nebyli schopni pochopit, Ā¾e kdyĀ¾ je všechno zaloĀ¾ené na lĀ¾ích a nesmyslech Ā¾e se „proletĀ™í všech zemí spojí“ a pracující lid na ZápadĀ› jiĀ¾ brzo svrhne útlak burĀ¾oasie a a svrhne lid rozvojových zemí kolonialisty, tak se spojí s námi do jednoho vítĀ›zného svazku. To, Ā¾e základem všeho je, Ā¾e se nesmí za základ politiky vydávat „lhaní v zájmu dobré vĀ›ci a svĀ›tlých zítĀ™ká“, Ā¾e moĀ¾né dĀ›lat z lidí neustále blbce, nepochopili. President Reagan ten spolek nazval „Ā›íší zla“. Ale ona to byla nĀ›kdy od šedesátých let hlavnĀ› Ā›íše lhaní. Na veĀ™ejnosti se Ā™íkalo nĀ›co jiného a doma taky jiného.

Heslem Ā¾ívota bylo:

KdyĀ¾ uĀ¾ si nĀ›co myslíš, tak to neĀ™íkej.

KdyĀ¾ uĀ¾ to Ā™ekneš, tak to nepiš.

KdyĀ¾ uĀ¾ to napišeš, tak to nepodepisuj.

KdyĀ¾ uĀ¾ to podepišeš, tak se nediv.

- Jako dneska v rámci politické korektnosti, kde se vĀ›tšin lidí na ZápadĀ› podrobuje autocenzuĀ™e a uĀ•í se od mládí politickému lhaní. Problém u nás pak byl, Ā¾e po prvním záchvatu revoluního nadšení Ā•ásti národa a hlavnĀ› mládeĀ¾e po roce 1948 rychle pĀ™išlo vystĀ™izlivĀ›n co pĀ™eci jen vĀ›Ā™ili nebo chtĀ›li vĀ›Ā™it „socialismu s lidskou tvĀ™í“ nebo se domnívali, Ā¾e tudy je cesta všem došlo po srpnu 1968. Jaké to bylo krásné, kdyĀ¾ uĀ¾ se po Listopadu 89 nemuselo lhát. Tedy ve všem a nahlas. VĀ¾dycky musí Ā•lovĀ›k trochu korigovat vyjadĀ™ování, ale nemuselo se uĀ¾ lhát jen pro ideologické lhaní. Všichni jsme jásali. OndĀ™ej Neff mi tehdy Ā™ekl: „VaĀ¾me si téhle doby, kdy se nemusí lhát a mĀ›Ā¾e se Ā™íkat, co si myslíš. To vĀ›tšinou dlouho nevydrĀ¾í.“ JenĀ¾e to, co pak rychle pĀ™išlo nikdo z obyvatel bývalých socdem státĀ™ neĀ•ekal. Pojednou se k nám začĀ•ali hrnout vĀ›rozvĀ›sty všech moĀ¾ných šílených ekonomických teorií a spásných idejí. RusĀ™ jsme nevĀ›Ā™ili nic. Ale pĀ™ed tĀ›mito vĀ›rozvĀ›sty „n svĀ›ta“ jsme stáli duševnĀ› bezbranní jako domorodci pĀ™ed Cortezovými conquistadory. NáboĀ¾nĀ› jsme poslouchali s otevĀ™enými ústy. Tedy ne všichni a ne všude. Kde je poslechli, tam lidé pĀ™išli, jak se Ā™íká, o poslední kalhoty. A protoĀ¾e my Ā•eši jsme je nechtĀ›li poslouchat, ani našron;í pĀ™edstavitelé Klau Zeman, jsme od té doby za vyvrhele. A kdyĀ¾ se vzbouĀ™il Orbán a zarazil západním bankám vydírat MaĀ•ary, je za špatného. ÚvĀ›ry pĀ™es švýcarské franky a dolary totiĀ¾ sebraly úspory lidem v MaĀ•arsku, Polsku, Bulharsku Rusku i na UkrajinĀ›. Všichni jsme však kupovali jako šílení pĀ™edraĀ¾ené a na ZápadĀ› neprodejn zboĀ¾í. Na druhou stranu jsme prodávali strategické továrny za pár šupĀ™. Ony v tom okamĀ¾iku stejnĀ› za nic nestály a na jejich rekonstrukci jsme nemĀ›li peníze. A pak jsme se divili, kdyĀ¾ znaĀ•nou Ā•ást z nich ti „féroví“ západní kapitalisté vytunelovali, co bylo k nĀ›Ā•emu, odvezli, a pak nechali zkrachovat. Ne všichni a ne všechno, ale dost. Po pravdĀ› Ā™eĀ•eno, nejslušnĀ›ji se v ekonomice chovali NĀ›mci. Nav začĀ•ala mediální masĀ¾ provádĀ›ná rádoby svobodnými, ve skuteĀ•nosti protidemokratickými a totalitními spolky dnes zvanými „aktivisté“. To, co jim doma na ZápadĀ› nešlo, anebo šlo špatnĀ›, se

pokoušeli a pokoušející uskutečnit u nás. Základem hlasatelů jejich víry je fanatismus a lhaní bez hranic. Nic není dost nechutné, aby se to nedalo vydávat za pokrok přemáhající "z vyspělých zemí". Starost o přeměnu světa vystupovala agresivní ekologie hlásající, že člověk je vlastně škvrnou na tváři Matky Země. Dále přeměňující genderistky, pak propagátory nadřazenosti homosexuálů nad heterosexuály. Zrušilo se to, co se zde po staletí, už od Rakouska budovalo - tabu zdravotnický a sociální systém. Život a média ovládly, což, takzvaně, neziskové organizace, tolik milované Václavem Havlem (tím nemyslím organizace, které se věnují skutečně bohužel práci). Jejich činnost je od začátku založena na ideologické předpojatosti, nenávisti k samostatnému myšlení a hlavně na lži. Lži o postavení Cikánů, lži o údajné "jinde nevídané" korupci, lži, jejichž základem je údajná lidská a politická nedostatečnost "echáňka"; lži o naničování dějinách, lži o všem. To však nepomůže samo. To je jen ukázka politiky lži, kterou předtím ovládly státní aparáty Západu a Brusel. Lže se o úrodě, lže se o klimatu, lže se o alternativních zdrojích, lže se o lidech a jejich vlastnostech a potřebách, lže se o imigrantech, lže se o islámu, lže se o všem. Okamžik, kdy lži začaly likvidovat samotnou Evropu, byla chvíle, kdy vypukla celkem ošekávatelná krize. Předpověděla ji kniha "Bod zlomu" Malcolma Gladwella, která má podtitul "O malých přeměnách s velkými následky" (vydána v USA 2000 jako "The Tipping Point"). Analýza tzv. bodu zlomu je chápána jako kritický okamžik, ve kterém se z určitého sociálního, kulturního či přírodního jevu stane jev s charakterem "epidemie". Bod zlomu je pro Gladwella moment, kdy se má změnit vše najednou. Dialektika, kterou nevymyslel Marx, jak nás učili, ale Platón a rozvedl Tomáš Akvinský, a jejím úkolem je umožnit rozlišení, ověřit a cílem odkrývat podstatu, skrytý smysl věci tohoto světa, v dnešním vyjádření říká, že má tři podoby-stupně: 1) přechodu kvantity v kvalitu a naopak.

2) Zákon vzájemného pronikání protikladů.

3) Zákon negace negace. Lidově řečeno: Tak dlouho se hází písek na jednu hromadu a hromada roste, až kvantita (množství písku) přeměnou soudržnost zrněk písku, a tak se rázem změní kvalita a hromada se sesune. Domnívám se, že naše mecké volby - v neděli 12. 3. 2016, mohou být jednou z "posledních lopat písku", které jako první přeměnou otáčky dosavadní pyramidou budovanou bruselskými byrokraty, agresivními aktivisty a imigrační vlnou, kterou Merkelová, šert ví pro, zrušuje. Uvidíme, kolik Němců se dokáže vzbouřit proti politice lhaní. VÁCLAV VLK st.
Pokračování přeměňující